

دانشکده الهیات و معارف اسلامی

آگهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته: فلسفه و کلام اسلامی

عنوان:

بررسی و مقایسه قضاء و قدر از دیدگاه علامه طباطبائی و علامه حلبی

با تکیه بر رساله استقصاء النظر فی القضاة و القدر

دانشجو: محمد مهدی ایلخانی

استاد راهنما: دکتر قاسم علی کوچنانی

استاد مشاور: دکتر علی مطهری

داوران: دکتر نادیا عفتونی دکتر مهدی عظیمی

زمان: سه شنبه ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ ساعت: ۰۰:۰۰ تا ۰۸:۰۰

مکان: دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران، سالن دفاع

چکیده:

یکی از موضوعات بسیار مهم و بیجیده و ریشه دار کلامی و فلسفی، موضوع «قضاء و قدر» است که گاه با تعبیری مانند «سرنوشت» و «قسمت» از آن یاد می شود و قبل از اسلام هم مطرح بوده و در ابتدای اسلام هم یکی از بحث های حاد آن زمان محسوب می شده است. در آموزه های اسلام، ایمان به قضاء و قدر واجب شمرده شده است. قضاء و قدر در تقسیمات مختلفی، به قضاء و قدر ذاتی (علمی) و فعلی (عینی)، تکوینی و تشریعی، حضی و غیرحتی تقسیم می شوند. مسئله اصلی مورد بحث این بوده که چگونه اعتقاد به قضاء و قدر خداوند و اعتقاد به اختیار انسان با هم قابل جمع هستند. بر این اساس، متکلمان و فیلسوفان اسلامی گوشیده اند تا تفسیری از قضاء و قدر ارائه دهند تا با اختیار انسان تناقض نداشته باشد. دیدگاه های متکلمان و فیلسوفان مختلف در این مسئله با یکدیگر اختلافات فاصل توجهی دارند: مسئله پژوهش کنونی این است که میان دیدگاه یک متکلم و یک فیلسوف در موضوع مذکور، چه تفاوت ها و شباهت هایی وجود دارد؛ در این نوشتار، در موضوع مورد بحث، میان دیدگاه یکی از متکلمان پرجسته (علامه حلبی) و یکی از فیلسوفان بزرگ (علامه طباطبائی) بررسی و مقایسه انجام گرفت و شباهت ها و تفاوت ها و تفاوت های میان این دو دیدگاه ذکر شد. نوشتار حاضر به تفصیل دیدگاه علامه حلبی و دیدگاه علامه طباطبائی را پیرامون موضوع «ارتباط قضاء و قدر خداوند و اختیار انسان»، با تکیه بر کتاب «استقصاء النظر فی القضاة و القدر» علامه حلبی (که تاکنون پژوهش پیرامون آن صورت نگرفته است)، مورد بررسی و مقایسه قرار داده است. از نتایج مهم این مقایسه، می توان این طور برتر شمرده که علامه حلبی در رساله مذکور، برخلاف علامه طباطبائی، قول به تفویض را رد نمی کند و تنها به رد قول اشاعره (جبر) می پردازد و از «امر بین الامرین» سخنی به میان نمی آورد.